

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010670
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010670.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného D. R., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.05.2020, sp. zn. 9PP/41/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.8.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. R. zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného D. R., nar. XX.XX.XXXX v U., nap. bytom: F., R. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 13.03.2013, sp. zn. 1T/129/2012 podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 7 rokov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nespĺňa podmienky materiálne.

Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody od 29.04.2014, z čoho takmer 2 roky nebolo jeho správanie vždy na požadovanej úrovni, čo viedlo ku zmene diferenciačnej skupiny zo skupiny „B“ na skupinu „C“. Správanie odsúdeného sa stabilizovalo až po príchode do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, pričom do diferenciačnej skupiny „C“ bol preradený až 07.03.2018, teda takmer po výkone 4 rokov z celkovo 7 ročného trestu, pretože predchádzajúce zaradenie v diferenciačnej skupine „B“ neplnilo účel. Vyššie uvedené správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v spojení s trestnou minulosťou odsúdeného a so závažnosťou trestnej činnosti odsúdeného, za ktorú vykonáva trest, a ktorú páchal od roku 2006 do konca roku 2010, pričom táto zahŕňala tak psychické ako aj fyzické násilie sexuálneho charakteru voči poškodenej, nedáva dostatočnú záruku, že pomerný výkon trestu odňatia slobody dosiahol u odsúdeného svoj účel, a možno dôvodne predpokladať, že obvinený bude na slobode viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil. Odsúdený poukázal na zmätočnosť začiatku verejného zasadnutia, nakoľko konajúcemu sudcovi nebolo spočiatku verejného zasadnutia zo spisu zrejmé, či odsúdený spĺňa formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie. Zároveň prvostupňový súd podľa odsúdeného odôvodnil jeho neprepustenie iba závažnosťou skutku, pre ktorý bol odsúdený, čo je podľa odsúdeného nedostatočné, nakoľko za skutok dostal primeraný trest, ktorý už aj v podstatnej časti vykonal.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil materiálne podmienky, spočívajúce v tom, že by svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. S prvostupňovým súdom uvedeným odôvodnením nesplnenia materiálnych podmienok zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a bez potreby jeho opakovania na neho poukazuje.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného, že sudcovi prvostupňového súdu nebolo na začiatku verejného zasadnutia zrejmé, či odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto bolo verejné zasadnutie zmätočné, sťažnostný súd uvádza, že práve vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí bolo skúmané aj splnenie formálnej podmienky a prvostupňový súd správne vyhodnotil, že táto splnená bola.

Čo sa týka sťažnostnej námietky, že dôvodom zamietnutia žiadosti o podmienené prepustenie bola iba závažnosť skutku pre ktorý bol odsúdený, sťažnostný súd uvádza, že z odôvodnenia uznesenia prvostupňového súdu je zrejmé, že jeho žiadosť o podmienené prepustenie nebola zamietnutá iba s ohľadom na závažnosť ním spáchaného skutku, ale pre nesplnenie prvej a druhej materiálnej podmienky, pričom v tomto smere prvostupňový súd jasne uviedol, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v spojení s trestnou minulosťou odsúdeného a so závažnosťou trestnej činnosti odsúdeného nedáva dostatočnú záruku, že pomerný výkon trestu odňatia slobody dosiahol u odsúdeného svoj účel, a možno dôvodne predpokladať, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život. S týmto odôvodnením prvostupňového súdu sa v plnej miere stotožňuje aj súd sťažnostný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.